

Arrest

nr. 280 595 van 23 november 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 januari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 mei 2022.

Gelet op de beschikking van 5 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN, loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, de heer N.N., en verzoekster, mevrouw T. A., dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 20 december 2021 waarbij de verzoeken om internationale bescherming onderzocht en behandeld

worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en waarbij de verzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; [...]

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.[...]”

3. Bij koninklijk besluit van 14 december 2020 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst.

4. In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Verzoekers maken, zo wordt vastgesteld, geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten nu zij niet verder komen dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren van de vaststellingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de desbetreffende bevindingen niet weerleggen noch ontkrachten.

Verzoekers zetten in hun verzoekschrift uiteen dat zij leden waren van de Nationale Beweging en hekelen dat geen geloof wordt gehecht aan de intensiteit van hun politieke activiteiten en hun vrees, de bedreigingen en de aanvallen omwille van hun politiek profiel.

Uit de bestreden beslissingen blijkt inderdaad dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan de aard en intensiteit van verzoekers' beweerde engagement zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan hun beweringen dat zij om die reden zouden zijn bedreigd en aangevallen en hij stelt: “In casu werd vastgesteld dat u en uw vrouw weliswaar een zekere kennis hebben over de Nationale Beweging en de politiek in Georgië. Deze kennis kan echter hoogstens aantonen dat jullie in beperkte mate vertrouwd zijn met deze partij en de politieke situatie in Georgië. Immers dient ook vastgesteld te worden dat jullie verklaringen over essentiële elementen m.b.t. Nationale Beweging en van de politieke situatie in Georgië van de voorbije jaren, dermate tegenstrijdig zijn met de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie beweerde politieke engagement.” waarna de commissaris-generaal zijn bevindingen op uitgebreide wijze en met verwijzingen naar verzoekers' verklaringen motiveert in de bestreden beslissingen en hij vervolgens besluit: “Omwille van bovenstaande redenen kan dan ook geen geloof worden gehecht aan jullie politiek activisme en al zeker niet aan de intensiteit daarvan. Het gebrek aan kennis van Nationale Beweging en van de politieke situatie in Georgië is voor het CGVS immers niet verenigbaar met een functie van betaalde politiek activist bij de Nationale Beweging die flyers uitdeelt en van deur tot deur gaat. Er kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan jullie beweringen dat u en uw vrouw bedreigd zijn en ook aangevallen werden op 18 december 2020 omwille van dat politiek activisme. Uit de specifieke landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien helemaal niet dat loutere aanhangers van de Nationale Partij in het algemeen dermate worden gevisieerd dat ze op een systematische manier het

slachtoffer zouden zijn van conflicten en bedreigingen door derden (zie documenten in het administratief dossier). Het CGVS ontkent op zich echter niet dat u en uw vrouw mogelijks het slachtoffer werden van geweld, wat te betreuren valt. Dat betekent echter niet dat deze feiten automatisch verband zouden houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Het enkele feit dat de manifestatie van 20 juni 2019 met geweld werd uiteen gedreven door de politie en u daarbij verwondingen zou hebben opgelopen is bovendien ook niet zwaarwichtig genoeg om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

In weerwil van hetgeen verzoekers voorhouden, blijkt uit de bestreden beslissingen dat wel degelijk een gedegen onderzoek werd gevoerd, daar waar verzoekers zich beperken tot het uiten van algemene kritiek – onder meer dat enkel zou zijn gefocust op theoretische of encyclopedische kennis van verzoekers over de Nationale Beweging – en het citeren uit hun verklaringen, hetgeen niet van aard is de leemten op te vullen of de pertinente vaststellingen te weerleggen. De in de aangevochten beslissingen opgesomde vaststellingen vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op de (ontbrekende) kennis van feiten en informatie die verband houden met het vertrek uit het land van herkomst. Deze doen, in tegenstelling tot hetgeen verzoekers voorhouden, wel degelijk en op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door hen ingeroepen vluchtrelaas.

5. Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6. Bijgevolg lijken verzoekers niet aan te tonen dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Georgië.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 september 2022 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1064 legt de eed af en tolkt Georgisch – Frans. Tolk 1543 staat onder eed en tolkt Frans – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.

De verzoekende partijen stellen dat zij hun gegronde vrees op afdoende wijze hebben aangetoond met de stukken die zij hebben gevoegd bij hun aanvullende nota, met name: (1) een bevel voor de eerste verzoekende partij om zich aan te melden bij de toezichthouder van de verkiezingen, (2) een identiek stuk voor de tweede verzoekende partij, (3) een brief van hun advocaat in Georgië die bewijzen heeft verzameld voor de aanval die heeft plaatsgevonden in 2020 maar die meldt dat de zaak werd geseponeerd omdat de daders familieleden van overheidsambtenaren zijn, (4) een brief van de voorzitter van National Movement waarin hij de rol van de eerste verzoekende partij binnen deze partij bevestigt en (5) een brief van het Georgische ministerie van binnenlandse zaken aan hun advocaat waarin wordt gemeld dat hun zaak werd geseponeerd. Een aantal van deze stukken zijn thans nog bij de verwerende partij, maar de verzoekende partijen geven de voorzitter inzage van de originelen van de voormelde stukken (3) en (4). Daarnaast stelt de eerste verzoekende partij nog dat zij beschikt over een badge van National Movement die zij thans niet kan voorleggen maar via elektronische weg heeft overgemaakt aan haar advocaat.”

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen met voormeld betoog ter zitting, waarbij zij zich hoofdzakelijk beperken tot het verwijzen naar en toelichten van de documenten die zij daags voordien bij aanvullende nota van 22 september 2022 hebben aangebracht, geen concrete en dienstige elementen bijbrengen die afbreuk kunnen doen aan wat eerder in de beschikking van 6 mei 2022 en de bestreden beslissingen werd vastgesteld.

Wat die per aanvullende nota neergelegde stukken betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen de door hen als nummer 3 tot en met nummer 5 aangeduide documenten reeds eerder hebben neergelegd, dat met die documenten al eerder en afdoende rekening werd gehouden en dat hierover in de bestreden beslissingen terdege werd geoordeeld als volgt: *“De referentiebrieven voor u en uw vrouw die vermelden dat jullie een actief lid waren van de Nationale Partij hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter. Het is ook merkwaardig dat er helemaal geen melding wordt gemaakt van de beweerde problemen die jullie zouden gekend hebben ten gevolge van jullie activisme voor de UNM. De brief van de politie naar aanleiding van de zaak over het incident van 18 december 2020 is een indicatie voor het feitelijk voordoen van een geweldsincident op 18 december 2020 wat op zich niet wordt betwist door het CGVS. De brief van uw advocaat over de zaak van het incident van 18 december 2020 omschrijft de aanval op u en uw vrouw als ook de stappen die uw advocaat heeft genomen. Aan deze brief kan aangezien deze uitgaat van een partij die ervoor wordt betaald uw belangen te behartigen, geen objectieve bewijswaarde worden toegekend.”* Eerder werd in voormelde beschikking vastgesteld dat in het verzoekschrift geen concrete en valabele argumenten worden bijgebracht die afbreuk doen aan de concrete vaststellingen omtrent die door de verzoekende partijen bijgebrachte documenten en de door hen afgelegde verklaringen. Het louter opnieuw neerleggen van enkele van die eerder bijgebrachte stukken, werpt logischerwijze evenmin een ander licht op hetgeen hierover eerder concreet en op goede grond werd vastgesteld.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen bijgebrachte en als nummers 1 en 2 aangeduide documenten, door de verzoekende partijen omschreven als een bevel voor elk van hen om zich aan te melden bij de toezichthouder van de verkiezingen, stelt de Raad vooreerst vast dat de verzoekende partijen niet de minste uitleg geven waarom zij die stukken, die dateren van 20 en 27 april 2019, dit is meer dan drie jaar en half geleden, niet eerder neerlegden. Voorts merkt de Raad op dat het enkel om kopieën gaat. Verzoekers leggen ter zitting geen originelen van deze documenten voor. Daardoor kunnen de authenticiteit en de herkomst ervan niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr.

133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Deze kopieën hebben dan ook slechts relatieve bewijswaarde. Uit die betreffende stukken blijkt hoe dan ook louter en alleen (kort en algemeen) dat de verzoekende partijen eind april 2019 zouden zijn opgeroepen door *“The Chairman of the Party United National Movement”* om bij de verkiezingen op 19 mei 2019 op te treden als toezichthouders en verdedigers van de belangen van die partij en dat hen hiervoor al de nodige items en het nodige materiaal dienden te worden bezorgd, doch niets meer dan dat. Nergens blijkt uit, en alvast niet uit deze documenten zelf, dat zij dit ook effectief zouden hebben gedaan en wat hun rol toen effectief zou zijn geweest, laat staan dat uit deze bijgebrachte, summier opgestelde stukken blijkt dat zij toen een grote en prominente rol voor de partij zouden hebben gehad.

De Raad wijst er met betrekking tot deze en het geheel van de door de verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten nog op en beklemtoont dat documenten in samenhang met de door hen afgelegde verklaringen in ogenschouw dienen te worden genomen, alsook in het licht ook van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst.

In de bestreden beslissingen wordt op goede grond en terecht vastgesteld dat de verzoekende partijen hun beweerde politieke engagement niet aannemelijk of geloofwaardig weten te maken:

“U verklaarde lid te zijn en aanhanger te zijn van de Nationale Beweging en gaf aan de mensen in uw wijk in Tbilisi informatie over de Nationale Beweging en haar programma. Ook uw vrouw was volgens uw verklaringen lid en aanhanger van de Nationale Beweging maar was echter minder actief dan uzelf. U beweerde uitgescholden te worden en bedreigingen te krijgen omwille van jullie politieke activiteiten en u vermoedt dat jullie ook op 18 december 2020 omwille van uw politieke activiteiten werd aangevallen door onbekende mannen. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan de aard en intensiteit van jullie beweerde engagement zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan jullie beweringen dat jullie om die reden zouden zijn bedreigd en aangevallen. In casu werd vastgesteld dat u en uw vrouw weliswaar een zekere kennis hebben over de Nationale Beweging en de politiek in Georgië. Deze kennis kan echter hoogstens aantonen dat jullie in beperkte mate vertrouwd zijn met deze partij en de politieke situatie in Georgië. Immers dient ook vastgesteld te worden dat jullie verklaringen over essentiële elementen m.b.t. Nationale Beweging en van de politieke situatie in Georgië van de voorbije jaren, dermate tegenstrijdig zijn met de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie beweerde politieke engagement.

Ten eerste is elementaire kennis van de belangrijke parlementaire verkiezingen van 2020 opmerkelijk afwezig. Zo weet u niet wanneer de laatste parlementaire verkiezingen in Georgië plaatsvonden. Ook uw vrouw wist dit tijdens haar eerste gehoor niet (CGVS, A.(...), 3.09.2021, p. 5-6). Zelfs wanneer u de exacte datum van de verkiezingen wordt gegeven op het tweede persoonlijk onderhoud, met name 31 oktober 2021, schiet het u nog steeds niet te binnen en geeft u aan dat u dit niet herinnert (CGVS, N.(...), 8.11.2021, p. 5-6). Op het eerste persoonlijk onderhoud gaf u zelfs aan dat er sinds 2019 geen verkiezingen in Georgië meer waren geweest (CGVS, N.(...), 3.09.2021, p. 8). Dit manifest gebrek aan kennis is opmerkelijk gezien die parlementaire verkiezingen plaatsvonden ongeveer anderhalve maand voor het incident van 18 december 2020. Gezien deze context zouden jullie, met jullie beweerde politiek engagement, redelijkerwijze in staat moeten worden geacht de datum van de parlementaire verkiezingen in Georgië toch bij benadering te kunnen situeren. Dat u dat niet weet omdat u niet actief was bij deze verkiezingen omwille van de corona-epidemie (CGVS, N.(...), 8.11.2021, p. 6) is hiervoor geen verschoonbare reden. Deze verkiezingen van 31 oktober 2020 hebben immers een grote invloed nagelaten in de Georgische maatschappij. Zeker omdat deze verkiezingen voor een groot protest zorgden vanuit het parlement en de civiele samenleving. De dag na de verkiezingen kwamen immers al honderden oppositieleden, waaronder leden van de Nationale Beweging, en hun aanhangers samen voor het parlement om te protesteren tegen de uitslag. Dit protest bleef ook weken lang duren. De acht verkozen oppositiepartijen ondertekenden begin november 2020 ook een akkoord waarin zij verklaarden geen plaats te zullen nemen in het parlement (zie documenten in het administratief dossier). We voegen hier nog aan toe dat u op uw tweede persoonlijk onderhoud ook niet wist of er een tweede ronde nodig was voor de parlementaire verkiezingen, terwijl er wel degelijk een tweede ronde was geweest op 21 november 2020 en deze bovendien werden geboycot door oppositiepartijen zoals de Nationale Beweging (zie documenten in het administratief dossier). Deze verkiezingen en hun belang, gezien de daaropvolgende gebeurtenissen, kunnen jullie dus redelijkerwijze niet ontgaan zijn indien jullie werkelijk een intens politiek engagement hadden. Bovendien is het toch ook bijzonder opvallend dat u de specifieke naam, ‘Strenght is in Unity’, van het samenwerkingsverband waarmee de Nationale Beweging naar deze verkiezingen is getrokken niet kent, zeker gezien ‘Strenght is in Unity’ ook het nationale motto is van Georgië (zie documenten in het administratief dossier). Bovenstaande vaststellingen ondergraven dan ook de geloofwaardigheid van jullie beweerde politiek engagement volledig.

Ten tweede is uw kennis van kernaspecten van de Nationale Beweging ook heel beperkt. Zo weet u niet wanneer Nika Melia de voorzitter is geworden van de Nationale Beweging. U geeft in het tweede persoonlijk onderhoud eerst aan dat Nika Melia voorzitter van de Nationale Beweging was van ongeveer 2018 tot 2020 om dan direct daarna aan te geven dat het misschien in 2019 was (CGVS, N.(...), 8.11.2021, p. 13-14). Nochtans is Nika Melia, huidig voorzitter van de Nationale Beweging, pas voorzitter geworden op 27 december 2020 (zie documenten in het administratief dossier). Gezien dit ongeveer anderhalve week is na het incident van 18 december 2020 mag toch verwacht worden dat u, als beweerd politiek activist, dat beter zou kunnen plaatsen en dat u zeker wist dat Nika Melia geen voorzitter was vanaf 2018 of vanaf 2019, quod non in casu. Bovendien weten u en uw vrouw ook helemaal niet wie er in 2016 voorzitter was van de Nationale Beweging. Jullie gaven aan dat dit Micheil Saakashvili was en Vano Merabishvili de generale voorzitter was (CGVS, N.(...), 8.11.2021, p. 13; CGVS, A.(...), 8.11.2021, p. 15), terwijl in werkelijkheid in 2016 Davit Bakradze de voorzitter was van de Nationale Beweging. Gezien jullie in 2016 lid van de Nationale Beweging zijn geworden hadden jullie dat toch moeten weten. Het lijkt ons immers uitgesloten dat een politiek activist die van deur tot deur bij de mensen gaat de kennis over wie de voorzitter is van zijn partij niet zou hebben. Deze vaststellingen doen nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie politiek engagement.

Ten derde is uw kennis van andere partijen in het politieke landschap van Georgië vrij beperkt. Zo weet u niet wanneer de partij Europees Georgië is ontstaan. U verklaarde dat Europees Georgië ongeveer opgericht is sinds 2013 of 2014. Nochtans is de partij pas in januari 2017 opgericht. Ook dit is iets dat u redelijkerwijze verwacht wordt te weten gezien Europees Georgië op dat moment is ontstaan nadat enkele vooraanstaande leden van de Nationale Beweging zich van die partij hebben afgescheiden en in het bijzonder na het vertrek van Davit Bakradze, de toenmalige voorzitter van de Nationale Beweging (zie documenten in het administratief dossier). Het gaat dus wel degelijk over heel belangrijke leden van de partij. U was toen in 2017 zelf lid en had een politiek engagement opgenomen waardoor u toch de oprichting van Europees Georgië beter moet kunnen situeren. Het lijkt ons uitgesloten dat u hierover niet zou bevraagd zijn, wanneer u van deur tot deur bij de mensen ging om uitleg te geven over de Nationale Beweging zoals u verklaarde. Dat u het ontstaan van Europees Georgië dan plaatst drie of twee jaar voor u zelf lid werd is onbegrijpelijk. Ook deze vaststelling brengt de geloofwaardigheid van uw politiek activisme in het gedrang.

Omwille van bovenstaande redenen kan dan ook geen geloof worden gehecht aan jullie politiek activisme en al zeker niet aan de intensiteit daarvan. Het gebrek aan kennis van Nationale Beweging en van de politieke situatie in Georgië is voor het CGVS immers niet verenigbaar met een functie van betaalde politiek activist bij de Nationale Beweging die flyers uitdeelt en van deur tot deur gaat. Er kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan jullie beweringen dat u en uw vrouw bedreigd zijn en ook aangevallen werden op 18 december 2020 omwille van dat politiek activisme. Uit de specifieke landeninformatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien helemaal niet dat loutere aanhangers van de Nationale Partij in het algemeen dermate worden gevisieerd dat ze op een systematische manier het slachtoffer zouden zijn van conflicten en bedreigingen door derden (zie documenten in het administratief dossier). Het CGVS ontkent op zich echter niet dat u en uw vrouw mogelijks het slachtoffer werden van geweld, wat te betreuren valt. Dat betekent echter niet dat deze feiten automatisch verband zouden houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Het enkele feit dat de manifestatie van 20 juni 2019 met geweld werd uiteen gedreven door de politie en u daarbij verwondingen zou hebben opgelopen is bovendien ook niet zwaarwichtig genoeg om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd." (eigen onderlijning)

De Raad onderstreept dat aan het verklaarde politieke engagement van de verzoekende partijen, waarbij zij zich vergeefs een grote rol trachten toe te meten, geen geloof kan worden gehecht, gelet op het geheel van voorgaande concrete vaststellingen, die zij, zoals eerder in de beschikking van 6 mei 2022 al werd vastgesteld, geenszins ontkrachten of weerleggen. Hun beweerde politieke engagement en activisme zijn allerminst geloofwaardig, laat staan de aard en intensiteit ervan.

De door de verzoekende partijen bij aanvullende nota neergelegde documenten zijn geenszins van aard de geloofwaardigheid hiervan te herstellen. Zij vermogen, in weerswil van wat zij ter zitting voorhouden, geenszins, laat staan op afdoende wijze een vrees voor vervolging in hunnen hoofde aan te tonen. De

loutere opmerking ter zitting dat de eerste verzoekende partij nog over een badge van National Movement beschikt, die zij ter zitting niet kon voorleggen maar via elektronische weg zou hebben overgemaakt aan haar advocaat, is evenmin van aard een dergelijke vrees aannemelijk te maken.

Het geheel aan documenten en verzoekers' verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, en in het licht van de beschikbare landeninformatie opgenomen in het administratief dossier, besluit de Raad dat verzoekers op grond van de door hen aangehaalde vluchtmotieven geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk maken. Hun relaas, als zouden zij om politiek geïnspireerde redenen in Georgië worden bedreigd en vervolgd, is volstrekt ongeloofwaardig. Een ongeloofwaardig relaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 6 mei 2022 opgenomen grond en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partijen redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Georgië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES